

[Aksel Larsen.]

helt tredje, som formodentlig er den samme som ejeren af værftet, men herom meldes ingenting.

Jeg har hørt, at disse foreløbige kontrakter er godkendt af ministeriet. Jeg kan ikke rigtig forstå, at ministeriet kan godkende kontrakter, som går ud på, at den, der ejer og bygger husene — enten man henholder sig til den formelle ejer, ejendomsselskabet, eller til den reelle ejer, værftet — ikke har nogen som helst forpligtelse til at levere varme og varmt vand o. s. v. til lejerne; det må man klare med en helt tredje person, i hvert fald med en helt tredje juridisk person.

Der står videre i kontrakterne, at der i lejlighederne er opsat vandmåler, og at lejerne betaler lejen af disse målere til Munkebo Forsyningsselskab A/S. Det sidste er formodentlig ikke i strid med lejeloven; men det forekommer mig alligevel betænkeligt, at man kan sætte sådan noget ind i en lejekontrakt, uden at der er skrevet noget som helst om, hvor meget vandet skal koste, hvordan regnskabet skal opstilles, eller hvordan det skal kontrolleres. Beboerne aner ikke, hvad det har kostet at anlægge den pågældende stikledning fra Odense ud til Munkebo, men under alle omstændigheder, 85 øre pr. m³ vand er en umanerlig høj pris. I Odense koster vandet 30 øre pr. m³ — det er lige blevet sat op med 5 øre — og man regner 30 øre for at være en særdeles pæn pris for vand. Det er mig uforståeligt, at prisen skulle være 85 øre i Munkebo, og jeg kan forsikre den højtærede økonomiminister om, at der er yderst stor utilfredshed blandt alle beboerne i Lindøhusene med den ordning, at de skal betale for vandet. Jeg tvivler i og for sig ikke om, at det juridiske er i orden, at de skal betale for vand efter måler og med så høj en pris. Men det er folk, der kommer fra lejligheder, som de har beboet andre steder; de har været vant til, at når de lejer en lejlighed, får de vand ved at lukke op for vandhanen, og de kan ikke forstå, at der nu kommer en særlig regning for vandet. Nu bliver de så her bare ved en enkelt stiltfærdig paragraf i huslejekontrakten — der måske endda ikke interesserer dem så forfærdelig meget, fordi det, de henholder sig til, er fremlejekon-

trakten — bundet til at betale en så fantastisk pris for det vand, de bruger.

Hvad elektriciteten angår, siger den højtærede minister nu, at de får dog elektriciteten billigere, idet de kan vælge mellem to tariffer. Det ved jeg også godt. Men det, jeg synes ministeriet skulle interessere sig for, er den måde, hvorpå man har klaret den historie. Jeg står her med et eksemplar af den pågældende kontrakt, eller rettere sagt med, om jeg så må sige, forordet til kontrakten om elektriciteten. Der står ovenover: Ejendomsselskabet Lindø A/S, Windelsvej 83, Odense, tlf. 13 08 59. Det er et cirkulære til beboerne vedrørende opvarmning til kogning. Det forklares beboerne, at man kan opvarme til kogning på forskellig måde. Man kan gøre det ved flaskegaskøkken, man kan få flaskegaskomfur, man kan få elektrisk køkken, sådan at man blot får stikkontakt og så sætter sine kogeplader til, og man kan få et el-komfur, og så beder man beboerne vælge mellem disse fire muligheder. De skal sætte kryds ved 1, 2, 3 eller 4.

De fleste beboere vælger selvfølgelig det, der forekommer dem mest bekvemt og rimeligt, nemlig el-komfuret, idet det ser ud til, at taksten er rimelig, henholdsvis 13 og 15 øre, og så tror de, de har valgt mellem en af de fire opvarmningsmuligheder. Men det, de skriver under på, står på nederste halvdel af det andet folioark af denne dupliserede skrivelse, og når beboerne har skrevet under, river ejendomsselskabet, som dog egentlig ikke har noget som helst med beboerne at gøre, for det er værftet, der er udlejer til beboerne, simpelt hen denne halvdel af og tager den med sig, sådan at de, der har skrevet under, ikke engang har en genpart og ikke ved, hvad de har skrevet under på, ud over at de har valgt opvarmningsmetode nr. 1, 2, 3 eller 4. Det gik først op for de pågældende, da de fik afregning fra Østfyns El-forsyning i Kerteminde, der havde beregnet sig en betaling på 800 kr. at betale i løbet af 20 år; det er 45 kr. om året. Nu skulle de altså foruden regningen på elektricitet, der var aflæst efter måler efter den og den tarif, betale 45 kr. Så først gik det op for dem, at der var noget dér. Det fremgik ikke af papirerne, der var blevet fremlagt for